

Decyzja ustalająca wysokość opłaty wnoszonej zastępczo za pobyt w DPS

Kategoria: Polityka Społeczna

Opublikowano: piątek, 13, listopad 2020 16:46

Bernadeta Skóbel

Odsłony: 576

Nie można zaakceptować w demokratycznym państwie prawnym nakładania na obywatela obowiązku zwrotu świadczeń w taki sposób, który tworzy stan niejasności co do terminu wykonania obowiązku, nie uwzględnia realnej możliwości jego wykonania przez zobowiązanego, jak też może uniemożliwić późniejsze skuteczne prowadzenie egzekucji niewykonanego obowiązku. Tak wynika z wyroku WSA w Gorzowie Wielkopolskim z 21 października 2020 r. sygn. II SA/Go 224/20.

W rozpatrywanej sprawie organ w decyzji wydanej na podstawie art. 104 ust. 3 ustawy o pomocy społecznej ustalił tylko wysokość opłaty wnoszonej zastępczo za pobyt Z.Z. domu pomocy społecznej za określony w decyzji okres. Sąd wskazał, że decyzja ta ma stanowić podstawę ściągnięcia przez gminę zastępczo uiszczonej odpłatności w trybie przepisów ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, trudno przyjąć, aby w sposób prawidłowy określała jaką kwotę kto komu ma zwrócić. W niniejszej sprawie można to wywnioskować tylko w oparciu o uzasadnienie zaskarżonej decyzji. Nadto ustawodawca w powołanym art. 104 ust. 3 ustawy wyraźnie i jednoznacznie zobligował organ do ustalenia w drodze decyzji administracyjnej terminu zwrotu należności podlegającej zwrotowi. Pomimo tego ustawowego obowiązku, w zaskarżonej decyzji nie określono tego terminu. Mając na uwadze charakter, istotę i cel pomocy społecznej, a nadto zasady wykładni celowościowej i funkcjonalnej cytowanego przepisu, nie może budzić wątpliwości, że ustalając wysokość należności podlegającej zwrotowi organ ma obowiązek jednoznacznie określić w drodze decyzji termin jej zwrotu.

Źródło: orzeczenia.nsa.gov.pl